

Idrættens Fællesråd

Bestående af:

Danmarks Idræts-Forbund (DIF)

Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger (DGI)

Dansk Firmaidrætsforbund (DFIF)

Nyborg, den 7. november 1995

Erhvervsministeriet
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Svar til Erhvervsministeriets skrivelse dateret 9.10.95, journal nr. 95-176-12 /LKR/CH-1

P.gr.a. Idrættens Fællesråds struktur har det ikke været muligt at indsende rådets svar inden den 31.10.95, hvilket vi beklager. Hermed følger vort svar.

Gennemgangen af og bemærkningerne til det til høring fremsendte forslag til ny lov om rejsegarantifond har alene centreret sig om at fastlægge, om og eventuelt i hvilket omfang en eventuel senere lov i den foreliggende skikkelse kunne blive problematisk i relation til den ikke ubetydelige mængde rejser, der etableres ved de tilknyttede foreningers og organisationers mellemkomst.

Det er i denne forbindelse helt uomtvisteligt, at en lang række af de tilbud, som medlemmer modtager fra deres lokalforeninger, amtsforeninger, forbund eller andet, vil kunne blive omfattet af især udkastets § 2 og dermed af den i udkastet nævnte registrerings- og garantistillelsespligt.

Denne forpligtelse er, for så vidt angår vel især vore medlemmer, søgt fjernet ved i § 3 i udkastet at angive, at man ikke anses for omfattet, såfremt »virksomheden alene udøves lejlighedsvis«.

Forpligtelsens begrænsning skulle herefter fremgå af begrebet »lejlighedsvis«, jævnfør og så bemærkningerne til udkastet.

Det er formentlig højst tvivlsomt, om den ovenfor anførte begrænsning er tilstrækkelig til at undgå, at foreninger under Idrættens Fællesråd kan rammes af udkastets bestemmelser. Et er sikkert. Har aktiviteten en – om end perifer – »erhvervsmæssig« følge, vil den

være omfattet af bestemmelserne og dermed pålagt forpligtelser i henhold til udkastet.

Lige så sikkert er det, at den enkeltstående medlemsrejse fjernt fra ethvert erhvervsmæssigt sigte er undtaget.

Herefter er imidlertid intet særligt sikkert.

I henhold til bemærkningerne til § 3 er der en ikke ubetydelig risiko for, at Fællesrådets medlemmer vil blive grebet af § 3 og dennes følgebestemmelser og ikke været omfattet af § 3's undtagelsesbegreb »lejlighedsvis«, der jo klart har et skønsmæssigt indhold. Dette er især, fordi man i bemærkningerne har henvist til andre skønsmæssige begreber, nemlig at man også på foreningssiden vil være at opfatte som arrangør, hvis man gennem »husstands-omdelte brochurer« tilbyder rejser, som ikke kun har et »ubetydeligt omfang«! Der vil endvidere i denne situation blive hensyntagen til antallet af rejser.

Der er ikke ved den foreslåede § 3 og dennes bemærkninger skabt den fornødne klarhed for, om og i hvilket omfang en forening vil kunne blive ramt af udkastets bestemmelser, og en klar følge af disse uklarheder er en alvorlig risiko for foreningerne og fortsættelse af den række af retssager, som den tidligere lovs bestemmelser på netop dette område har givet anledning til.

Det må være et selvfølgelig krav til en revision af et regelsæt, der har vist sig uhensigtsmæssigt, at der specielt på det område, hvor loven har haft uheldige og uhensigtsmæssige konsekvenser, søges etableret klare retnings-